

hold. Men naar man i dette Thing gjen- nemgaaende stiller sig usædvanlig uvillig overfor denne Lov — naar undtages ganske enkelte ærede Medlemmer, som det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgfreds (Henning Jensen) — da tror jeg, at det kommer af meget gode reelle Grunde, men til reelle Grunde regner jeg uengetlig ogsaa de politiske Grunde, og det forekommer mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds — som iøvrigt ikke er tilstede — gjør sig mere blind i denne Sag, end han egentlig talt behøver at være, naar han har ondt ved at se, at denne Lov er aldeles væsentlig en politisk Lov, at det er en Lov, der staar i allernøieste Sammenhæng med hele den Finantspolitik, den nuværende Regjering har fulgt. Og naar jeg under de nuværende Forhold finder det aldeles umuligt for det nuværende Folkething at gaa ind paa en Lov af denne Art, hvor megen Sympathi man saa ellers kunde have for en Beskatning af Øl og Brændevin her i Landet, saa er det uengetlig væsentlig af politiske Grunde. Jeg finder, at saalænge vi fra dette Things Side ikke have den allerjærneste Garanti for, hvorledes de Penge anvendes, som for Tiden ere i Statskassen, saa vilde det være mere end komisk, det vilde næsten være at underskrive en Falliterklæring for vort eget Vedkommende, hvis vi vilde bidrage paa nogen- somhelst Maade til at komme endnu flere Penge i Statskassen, selv om vi faae de bedste Forsikringer om, at disse Penge skulle anvendes til saadanne Formaal, som ogsaa vi kunde anse det for i og for sig ønskeligt, at der blev gjort Noget for. Det Standpunkt, som jeg synes, at dette Things Flertal maa stille sig paa og hidtil har stillet sig paa, er, at de Penge, der ere opsparede i Statskassen i de Aar, da der blev drevet en forstandig Finantspolitik, da det nuværende Ministerium enedes med Rigsdagen om Finantsloven, og da de Budgetter, som man enedes om, ogsaa virkelig bleve fulgte — jeg siger, at de Midler, der opsparede i de Aar, de opsparede sandelig ikke med det Maal for Die eller i den Hensigt, at den ærede Finantsminister i Statsraadet skulde disponere over dem paa egen Haand, men de opsparede med det Formaal for Die, at de skulde anvendes til Reforme. Der blev den Gang, saavidt jeg veed, baade fra Højres og Venstres Side gjort gjældende, at der forestod en lang og betydelig Række Reforme, og dertil gjaldt det at skaffe Penge. Nu stete virkelig det, at Pengene opsparede i Statskassen, men endnu have vi ikke set en eneste af de store Reforme, som den Gang bebudedes, og som

man den Gang angreb dette Thing for Brangvillie overfor. Jeg kan i hvert Tilfælde ikke under de nuværende Forhold opgive det Standpunkt, som jeg synes, at dette Thing har hævdet ogsaa i tidligere Tid gennem en lang Række af Aar, at der er med de nuværende aarlige Indtægter og den Beholdning, der er i Statskassen, tilstrækkeligt af Penge til at imødekomme de Reformkrav, der gjøres fra Befolkningens Side, ogsaa de sociale Reformkrav. Den ærede Finantsminister har, hver Gang Taleren har været om Nedsættelse af Tolten eller om en Toldreform, altid krævet fuld Kompensation, medens man fra dette Things Side altid har fordret en rimelig Medgang i Toldindtægterne. Jeg kan ikke se Andet, end at naar man fra Folkethingets Side virkelig gaar ind paa en Øl- og Brændevinsstat til Opfyldelse af sociale Reformkrav, da har man ikke blot frataget Jordringen om en Nedsættelse paa Toldbeskatningen og indrømmet Finantsministerens Fordring, den fulde Kompensation, men man er gaaet endnu langt videre, end den ærede Finantsminister tidligere har krævet, idet man nemlig har givet ham et Gytrabeløb af indirekte Statter ud over, hvad han tidligere har faaet gennem Toldbeskatningen. Derfor kan jeg ikke under de nuværende Forhold finde Andet, end at det er rigtigt at lade dette Forslag dø enten paa den ene eller paa den anden Maade. Jeg skulde for Tidens Skyld ikke have haft det Mindste imod, om Lovforslaget allerede var død i Lørdags og havde faaet en hurtig og let Død, men jeg skal, naar det tiltaler Andres Følelser mere, heller ikke have den mindste Smule imod at berede det den langsomme Død, som vi her i Landet pleie at berede den Slags Forslag, som man ikke nærer stor Sympathi for. Derfor tror jeg, at de Forhandlinger, der ere blevne førte i disse Dage, væsentlig have været af rent theoretisk Karakter, de have ikke haft noget praktisk Formaal i Retning af at bringe Noget ud af dette Lovforslag, og jeg tror, det gjælder de Taler, der ere blevne holdte baade fra den ene og fra den anden Side, medens man derimod har villet anstille Betragtninger, fordi Spørgsmaalet om Øl- og Brændevinsforbruget her i Landet jo spiller en stor Rolle, og ogsaa jeg har da et Par Bemærkninger — de skulle blive meget tørre — at gjøre med Hensyn til dette.

Jeg vil saaledes gjerne sige et Par Ord med Hensyn til det Hovedmotiv, som den ærede Finantsminister fremsfører for dette Forslag, nemlig at bidrage til at indskrænke Brændevinsdriften her i Landet. Jeg tror